

[Justitsministeren]

lighed for at bestemme over oplysninger om vedkommende selv, men også et større ansvar for sagens eventuelle gennemførelse.

Den offentlige forvaltnings brug af fortrolige oplysninger er imidlertid et område, der ikke kan reguleres tilfredsstillende alene ved hjælp af regler. Det er nok så vigtigt, at de ansatte i forvaltningen har en klar forståelse for, at borgerne ikke må få grund til at føle, at det offentlige sløser med de fortrolige oplysninger og videregiver dem til andre, når det ikke er absolut nødvendigt. Det er derfor vigtigt, at vi her i folketinget giver udtryk for, at de nye lovregler bør give anledning til, at forvaltningsmyndighederne i det hele tager deres hidtidige praksis med hensyn til videregivelse og indhentning af oplysninger op til kritisk vurdering med henblik på en bedre tilrettelæggelse af sagsbehandlingen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de tre lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Erstatning og forsikring).

(Lovforslag nr. L 7).

Med dette lovforslag er det hensigten at forbedre retsstillingen for de personer, der uundgåeligt udsættes for personskade og tab af forsørger i forbindelse med trafikuheld.

Lovforslaget indfører et egentligt objektivi ansvar for trafikskader, som en ejer eller en selvstændig bruger af et motorkøretøj forvolder. Efter de gældende regler er erstatningsansvar i princippet betinget af, at ejeren eller brugeren har udvist fejl eller forsømmelse (handlet culpøst), om end dette culpaansvar i praksis er så strengt, at det i realiteten er meget tæt ved at være et objektivi ansvar.

Selv om man i det seneste tiår har kunnet konstatere en nedgang i antallet af personskader i trafikken, indebærer den motoriserede trafik en særdeles betydelig fare for andre trafikanters liv og helbred. Det gælder navnlig for fodgængere og cyklister. Blot et øjeblik uopmærksomhed fra en sådan trafikants side eller et barns handling i kådhed kan få helt uforholdsmæssigt alvorlige følger for den pågældende. Da ikke blot børn, men også unge, midaldrende og ældre erfarings-

mæssigt ikke vedvarende under deres færden kan optræde så forsigtigt, som de – også efter deres egen opfattelse – i og for sig burde, skønnes det rimeligt, at den meget betydelige risiko, den omfattende motoriserede trafik medfører, i øget udstrækning gennem trafik-erstatningsordningen bæres af den motoriserede trafik gennem færdselslovens særlige ansvars- og forsikringsordninger.

Da sådanne handlinger – bl.a. et barns handling i kådhed – efter gældende ret kan bevirke, at erstatningen til den pågældende, der kan være blevet alvorligt handicappet ved trafikuheldet, bliver nedsat ud fra den betragtning, at den tilskadekomne selv har medskyld i uheldet, foreslås dette nu ændret, så erstatningen kun nedsættes, hvis man ved *forsæt* eller ved *grov uagtsomhed* har medvirket til skaden.

På samme måde foreslås det, at en tilskadekommen fører af en bil, motorcykel eller knallert skal have fuld erstatning ved sammenstød med en bil eller andet motorkøretøj, blot føreren ikke har udvist grov uagtsomhed. Selv ved en simpel uagtsomhed sker der i dag nedsættelse af erstatningen til føreren.

Denne særlige beskyttelse gælder dog ikke ved tingsskader, det vil navnlig sige skader på bilerne. Her fører præventive hensyn til, at der fortsat bør kunne ske nedsættelse af erstatningen ved simpel uagtsomhed.

Ud over disse væsentlige forbedringer for de skadelidte sker der andre ændringer i de gældende regler. Således ophæves ansvarsforsikringsselskabernes adgang til at kræve erstatningen refunderet af den ansvarlige (den legale regresordning), og det skal efter forslaget kun være muligt at aftale regres i de tilfælde, hvor den ansvarlige har handlet forsætligt eller har udvist en uagtsomhed, der har karakter af grov hensynsløshed.

Lovforslaget medfører endelig, at de forsikringssummer, som den lovpåkrævede ansvarsforsikring skal dække, forhøjes meget betydeligt (fra 10 mill. kr. til 50 mill. kr. for personskade og fra 1 mill. kr. til 10 mill. kr. for tingsskade for de skader, der er forårsaget ved en enkelt begivenhed). Hermed sikres, at der uanset omfanget af en trafikskade skulle blive fuldstændig forsikringsdækning til de skadelidte.

Det kan naturligvis ikke undgås, at disse forbedringer vil føre til en vis præmieforhøjelse.